

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 07 szám

2024. október 28

Békességben, megnyugvással

Az előttünk álló hétnek három kiemelkedő napja is lesz, mindhárom napon sokan emlékeznek, ünnepelnek, ki-ki kedve, hite és szokása szerint. Elsőként október harmincegyediké, a reformáció emléknapja következik, majd november elseje, Mindenszentek ünnepe, végül november másodika, halottak napja. Vannak közös vonások ezekben a napokban, de jelentős különbségek is ahhoz, hogy ne lehessen összevonni egyiket a másikkal, vagy épp a harmadikkal.

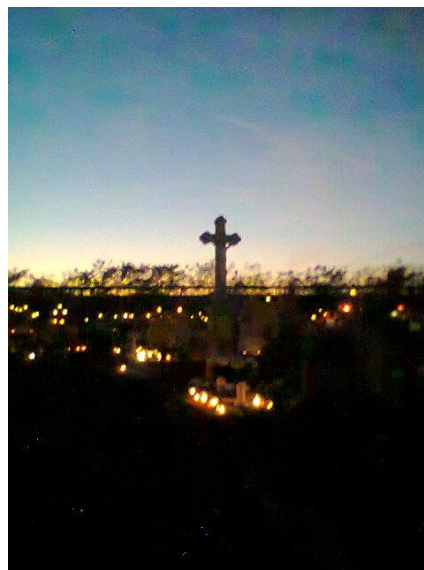
Október utolsó napján lesz az évfordulója, hogy Luther Márton (Martin Luder) Ágoston-rendi szerzetes Wittenbergből elküldte kilencvenöt pontból álló vitairatát Albert mainzi érseknek. A levél közvetlen oka: Albert búcsúcédulákat árult pénzért, hogy segítse a római Szent Péter-bazilika építését, no meg saját adósságainak törlesztését. A kilencvenöt tételben, mint a teológia kiemelkedő ismerője bírálta a búcsúcédulák árusítását mondván, azoknak nincs hatása a hívők lelkére.

Igaz, templomajtóra szögezésről nemigen volt szó – akkoriban még a németek közül is kevesen tudták volna elolvasni – de tény, hogy a levél elküldésétől számítjuk Luther reformatori működésének, és a reformációnak a kezdetét.

Valójában egy bonyolult teológiai- vagy hitvitáról és a vallásgyakorlás mikéntjéről van szó, mely vitában Luther keményen szembekerült a katolikus egyházzal, és szembesült azzal, hogy nem tudja megreformálni egyházát, ami később a Luther által sohasem vágyott egyházszakadáshoz vezetett. És még sok más, kevésbé felemelő történethez, mint például az ellenreformáció harcai, de azok már nem rajta múltak. Az viszont rajta is múlt, hogy tételeinek szellemében – bírálta a papi nőtlenséget is – megházasodott, amit úgy tart a fáma, hogy szerzetes és apáca kelt egybe, felesége Bóra Katalin lett.

Valószínűleg véletlen, hogy a reformáció kezdetének emléknapja után nyomban Mindenszentek ünnepe következik. De tény, hogy a protestáns egyházak többsége kihagyja november elsejének ünnepét, és inkább november másodikán, halottak napján emlékeznek az elhunyt szeretteikre, még ha sokszor összemosódik is a két nap. Ami megint csak hosszú történet, és korántsem akkor kezdődött, amikor a kereszténység emlékezni kezdett.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vzs.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Hiszen minden nép, minden társadalom évezredek óta megemlékezik elhunytjaira, Európában talán a legismertebb a Samhain ünnepe – bár nem mindenki tudja, hogy ismeri.

A keltáknál járunk, akik a katolikus írek és a skótok ősei voltak. Náluk pont október harmincegyedikén kezdődött a fél évig is eltartó tél, amit egyben az új esztendő kezdeteként is ünnepeltek. Ilyenkor összekeveredett náluk az élők és a szellemek világa, és úgy tartották, hogy sok halott elindul az élők közé.

Az ajtók elé italt és ételt tettek, hogy ők se éhezzenek. Ám volt azért félelem is bennük, és a sötétség szellemei ellen a fényt gondolták védekezésül. A monda szerint egy Jack nevű részeges ír nem kellett se a mennyben, se a pokolban, és bolyongása során az ördögtől kapott parazsat egy répalámpásba tette, hátha békét talál a fény mellett.

Az nem tudjuk, szerencsével járt-e, azt viszont igen, hogy a skót és ír bevándorlók meghonosították a szokást Észak-Amerikában is. És ahogy az lenni szokott, az új környezet, és az új világ átírta a régi hagyományokat, például a répalámpásból töklámpást, a keményebb kelta ünnepből vidámabbat kreált.

Kérdés lehet, hogyan is volna jobb, szebb, méltóbb halottainkra emlékezni, mert sokan, sokféle képen hirdetik. De talán a lényeg, hogy kivételesen csakis saját megnyugvásunkra tegyük, ne mások kedvére. Ezért még az egyébként alig ismert, ősmagyar szokások követésétől sem biztos, hogy ördögöt kell kiáltani. Az egyik hasonló, mint amikor a kelták az ajtó elé tettek enni-inni valót a visszajáró elhunytaknak: talán még manapság is előfordul, de pár évtizede biztosan gyakorlat volt néhol a sírokra vitt étel-ital, ami olyan pogány előzményekből maradt fenn, mint maga a halloween. És mit tagadjuk, a búskomor-imádkozós temetőjárás is kiveszőben van, még töklámpás nélkül is tudunk nevetgélve beszélgetni gyertyagyújtás közben.

Emlékezzék hát mindenki békességben, lelkiismerete szerint, saját megnyugvására!

Dolhai József

Jöttek, láttak – győztünk.

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 26. szám

2014. december 1.

Vezetők ismerkedtek Záhonnal

Régi, és nagyon bölcs mondás: Lakva ismerszik meg az ember. Értelmét mindannyian ismerjük, de ritkábban gondolunk arra, hogy mint minden szólás, közmondás, úgy ez sem csak a magánéletre lehet igaz. Ahhoz, hogy emberek, szervezetek korrektül tudjanak együttműködni, alapfeltétel, hogy ismerjék egymást. Akár a múltból is valamennyit, de a jelent feltétlenül, amiből talán még a jövő is jó felé indulhat. Hatványozottan fontos a megismerés munkáltatók, munkavállalók, és természetesen az érdekvédők között, hiszen a közös munkahely hatékony működtetése csak akkor valósulhat meg, ha közös céljává lesz mindkét oldalnak.

A Vasutasok Szakszervezetének záhonyi tisztségviselői tagságuk, a vasutasok munkahelyének jó működésében és hosszú távú megtartásában érdekeltek, és tudják, hogy ehhez szükség van a vezetőkkel való rendszeres és nyílt párbeszédre. Egymás jobb megismerésének legjobb módja mindenképpen a személyes találkozó, ezért Juhász Tiborné, a terület képviselőletének vezetője üzemlátogatással egybekötött munkatalálkozóra hívta meg Bánhidi-Nagy Attilát, MÁV Zrt. humánerőforrás vezérigazgató-helyettesét, és Dorozsmai Évát, a MÁV-START Zrt. humán igazgatóját. A meghívást mindketten elfogadták, és november huszonötödikén meg is valósult a találkozó. Záhonyba utaztak szakszervezetünk vezetői, Papp Zoltán, elnök, és Meleg János, érdekvédelmi alelnök is.

A program a délelőtti órákban üzemlátogatással kezdődött, melyen a vendégek Farkas Józsefnek, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatójának kalauzolásával megismerkedtek az egykori Záhonyi Átrakókörzettel: a Port eperjeskei átrakóbázisával, Eperjeske Rendező pályaudvarral, a fényeslitkei Kocsijavitóval, de jártak az Olajátfejlesztőben és a záhonyi Tengelyátszerelőben is. Kerekes István, Eperjeske Forgalmi Csomópont vezetője bemutatta a Csomóponton zajló munkát, itt többek között az is kiderült, hogy bizony a Csomópont munkaerőhiánnyal kénytelen a feladatait ellátni. Dorozsmai Éva Kátai József titkárunk kíséretében meglátogatta a MÁV-SART Zrt. helyben dolgozó munkatársait.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

VSZ BÁL

2024. DECEMBER 14-ÉN A
TÚZVIRÁG ÉTTEREMBEN

Vendégfogadás: üdvözlő pálinka és
vacsora

Élőzene: Márta Csaba

JELENTKEZZ: 2024. december 7-ig az
alapszervezeti titkárodnál,
vagy a Területi
Képviselőten

BEJÁRÓ: VSZ-tagnak, családtagjának: 3.500 Ft /fő

Tombola, tánc egész éjszaka
VSZ BÁL VSZ BÁL VSZ BÁL VSZ BÁL

RAIDOL

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

VÁROS-VIDÉK

Az új tanítónő elé jóképű legényt küldenek, felrakják a csomagokat a szekérre, és a tanító néni a legény mellé ül a bakra. A falu szélén, a legelőn egy bika éppen a tehénnel vitézkedik. A tanítónőt lenyűgözi a látvány, és kérdezi:

- Honnan tudja a bika, hogy... izé... szóval, hogy mikor alkalmas a pillanat?
- Elárulja azt a tehén illata.
- És a csődör honnan tudja? – kérdi a kíváncsi nő.
- Neki is az illata árulja el. Ahogy a birkáknak és a kutyáknak is.

Megérkeznek a szálláshoz, lepakolnak, a legény búcsúzik: hát, minden jót!

- Köszönöm a fuvart – mondja a tanítónő. – És látogass meg majd, ha elmúlt a náthád...

KOROSZTÁLYONKÉNT

A fiú, az apa és a nagypapa Párizsba utazik. Mindegyikük külön-külön szervez magának programot, és nagyon kellemesen érzik magukat. Másnap kiértékelik az élményeiket. Azt mondja a húszéves unoka: Hogy ezek a párizsi nők milyen tüzesek!

Rávágja erre az apa: és milyen szenvedélyesek!

Mire a nagypapa elrövedve:

- És milyen türelmesek!